

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Sententiae S. Scripturæ de S. Baptismo D. N. Iesu Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

1. Ioan. 3.

sua S. Ioannes scribit: Videte qualem charitatem dedit nobis Pater, ut filij Dei nominemur & simus. Quis non stupore dignam censebit eam Dei Bonitatem, qua nos miseros & maledictos, non amicorum solum, verum etiam filiorum & heredum loco habere dignatus est? Laudantur merito, qui ere suo captivos vel ex carceribus, vel à trivemibus redimunt, & in libertatem afferunt: cum iudem ferè in eo beneficentia gradu quiescant, nec bonorum suorum heredes faciant quos redemerunt.

1. Pet. 1.

Deus Pater non auro et argento, aliisue corruptilibus bonis, sed Sanguine filij sui, & filij unigeniti nos redemit, è captivitate non hominum sed demoniorum. Nihil hic quiescit ineffabilis eius Beneficentia: sed præterearendemptos filij sui cõsortes & cohæredes esse voluit. Nam si filij Dei sumus, utique & heredes: heredes quidem Dei, cohæredes autem Christi. Adhuc si filios nos suos fecit Deus, seq̃ Patrem profitetur, quem iuxta præceptum filij Dei D. N. Iesu Christi innuocare, & Patrem appellare debemus; de quo etiam Christus dicit, Ipse Pater amat vos: utique nostri memor esse & curam nostri gerere vult: neque ullo nos pacto deserere aut despicere.

Rõm. 8.

Matt. 6.
Ioan. 16.

Itaque hanc uberrimam ac suavissimam ex Baptismo Christi Consolationem intimo pectore infixam atque insculptam circumferre, & assidue cogitare debemus: testatur namque Deum vero nos & inenarrabili amore complecti. Quem quidem amorem summo pignore confirmavit: dum filium suum unigenitum daret, ut omnis qui credit in eum non pereat, sed habeat vitam æternam.

Ioan. 3.

SENTENTIÆ S. SCRIPTURÆ DE S. BAPTISMO D. N. Iesu Christi, Sententia 1. Ioan. 1. Vidit

Vidit Ioannes Iesum venientem ad se, & ait: Ecce Agnus Dei: ecce qui tollit peccata mundi.

PARACLESIS.

Ioannes Baptista præcursor Domini Salvatoris, quem diu venturum populis prædicauerat, ipsum venientem ad se mox digito demonstravit dicens: Ecce Agnus Dei: ecce qui tollit peccata mundi. Ecce innocens, & ab omni peccato immunis: utpote qui os quidem de ossibus Adam, & caro de carne eius: sed nullam de carne peccatrice traxit maculam culpa. Ecce qui tollit peccata mundi qui peccatores & impios iustificandi habet potestatem. Quomodo autem peccata mundi tollat, & quo ordine iustificet impios, Apostolus Petrus ostendit, qui ait: Non corruptilibus argento vel auro redempti estis: sed pretioso sanguine quasi agni incõaminati & immaculati Iesu Christi. Et in Apocalypsi Ioannes Apostolus scribit: Qui dilexit nos, & lauit nos à peccatis nostris in sanguine suo. Nõ solum autem lauit nos à peccatis nostris in sanguine suo, quando sanguinem suum dedit in cruce pro nobis: vel quando vnusquisque nostrum mysterio sacrosanctæ Passionis illius Baptismo aqua ablutus est: verum etiam quoti die tollit peccata mundi, quotidie lauat nos à peccatis nostris in sanguine suo, cum eiusdem beatæ Passionis ad altare memoria replicatur. Fons est, ait S. Bernardus, qui nunquam poterit exhaustiri. Quocirca non dixit Ioannes Bapt. Ecce Agnus Dei, qui tollit, aut tulit: sed qui tollit peccata mundi, ut quotidie ea tollere intelligatur. Non semper crucifigitur: Vnum namque pro peccatis nostris tulit sacrificium, sed semper per istud nos purgat. Ob quam causam ex latere tui in mortui lancea confosso, exiit Sanguis & Aqua. Quæ res contra naturam est ordinem: sed hoc miraculo disce-

CAPVT
XIIII.
Beda.

1. Pet. 1.

Apoc. 1.

Bernard. Ser.
1. de Nat.
dom. Chryf.
Hom. 17. in
Ioannem.

1. Pet. 1.

Apoc. 1.

Bernard. Ser.

1. de Nat.

dom. Chryf.

Hom. 17. in

Ioannem.

1. Pet. 1.

Apoc. 1.

Bernard. Ser.

1. de Nat.

dom. Chryf.

Hom. 17. in

Ioannem.

1. Pet. 1.

Apoc. 1.

Bernard. Ser.

1. de Nat.

dom. Chryf.

Hom. 17. in

Ioannem.

1. Pet. 1.

Apoc. 1.

Bernard. Ser.

1. de Nat.

dom. Chryf.

Hom. 17. in

Ioannem.

1. Pet. 1.

Apoc. 1.

Bernard. Ser.

1. de Nat.

dom. Chryf.

Hom. 17. in

Ioannem.

1. Pet. 1.

Apoc. 1.

Bernard. Ser.

1. de Nat.

dom. Chryf.

Hom. 17. in

Ioannem.

1. Pet. 1.

Apoc. 1.

Bernard. Ser.

1. de Nat.

dom. Chryf.

Hom. 17. in

Ioannem.

1. Pet. 1.

Apoc. 1.

Bernard. Ser.

1. de Nat.

dom. Chryf.

Hom. 17. in

Ioannem.

1. Pet. 1.

Apoc. 1.

Bernard. Ser.

1. de Nat.

dom. Chryf.

Hom. 17. in

Ioannem.

1. Pet. 1.

Apoc. 1.

Bernard. Ser.

1. de Nat.

dom. Chryf.

Hom. 17. in

Ioannem.

1. Pet. 1.

Apoc. 1.

Bernard. Ser.

1. de Nat.

dom. Chryf.

Hom. 17. in

Ioannem.

1. Pet. 1.

Apoc. 1.

Bernard. Ser.

1. de Nat.

dom. Chryf.

Hom. 17. in

Ioannem.

1. Pet. 1.

Apoc. 1.

Bernard. Ser.

1. de Nat.

dom. Chryf.

Hom. 17. in

Ioannem.

1. Pet. 1.

Apoc. 1.

Bernard. Ser.

1. de Nat.

dom. Chryf.

Hom. 17. in

Ioannem.

1. Pet. 1.

Apoc. 1.

Bernard. Ser.

1. de Nat.

dom. Chryf.

Hom. 17. in

Ioannem.

1. Pet. 1.

Apoc. 1.

Bernard. Ser.

1. de Nat.

dom. Chryf.

Hom. 17. in

Ioannem.

1. Pet. 1.

Apoc. 1.

Bernard. Ser.

1. de Nat.

dom. Chryf.

Hom. 17. in

Ioannem.

1. Pet. 1.

Apoc. 1.

Bernard. Ser.

1. de Nat.

dom. Chryf.

Hom. 17. in

Ioannem.

1. Pet. 1.

Apoc. 1.

Bernard. Ser.

1. de Nat.

dom. Chryf.

Hom. 17. in

Ioannem.

1. Pet. 1.

Apoc. 1.

Bernard. Ser.

1. de Nat.

dom. Chryf.

Hom. 17. in

Ioannem.

1. Pet. 1.

Apoc. 1.

Bernard. Ser.

1. de Nat.

dom. Chryf.

Hom. 17. in

Ioannem.

1. Pet. 1.

Apoc. 1.

Bernard. Ser.

1. de Nat.

dom. Chryf.

Hom. 17. in

Ioannem.

1. Pet. 1.

Apoc. 1.

Bernard. Ser.

1. de Nat.

dom. Chryf.

Hom. 17. in

Ioannem.

1. Pet. 1.

Apoc. 1.

Bernard. Ser.

1. de Nat.

dom. Chryf.

Hom. 17. in

Ioannem.

1. Pet. 1.

Apoc. 1.

Bernard. Ser.

1. de Nat.

dom. Chryf.

Hom. 17. in

Ioannem.

1. Pet. 1.

Apoc. 1.

Bernard. Ser.

1. de Nat.

dom. Chryf.

Hom. 17. in

Ioannem.

1. Pet. 1.

Apoc. 1.

Bernard. Ser.

1. de Nat.

dom. Chryf.

Hom. 17. in

Ioannem.

1. Pet. 1.

Apoc. 1.

Bernard. Ser.

1. de Nat.

dom. Chryf.

Hom. 17. in

Ioannem.

1. Pet. 1.

Apoc. 1.

Bernard. Ser.

1. de Nat.

dom. Chryf.

Hom. 17. in

Ioannem.

1. Pet. 1.

Apoc. 1.

Bernard. Ser.

1. de Nat.

dom. Chryf.

Hom. 17. in

Ioannem.

1. Pet. 1.

Apoc. 1.

Bernard. Ser.

1. de Nat.

dom. Chryf.

Hom. 17. in

Ioannem.

1. Pet. 1.

Apoc. 1.

Bernard. Ser.

1. de Nat.

dom. Chryf.

Hom. 17. in

Ioannem.

1. Pet. 1.

Apoc. 1.

Bernard. Ser.

1. de Nat.

dom. Chryf.

Hom. 17. in

Ioannem.

1. Pet. 1.

Apoc. 1.

Bernard. Ser.

1. de Nat.

dom. Chryf.

Hom. 17. in

Ioannem.

1. Pet. 1.

Apoc. 1.

Bernard. Ser.

1. de Nat.

dom. Chryf.

Hom. 17. in

Ioannem.

1. Pet. 1.

Apoc. 1.

Bernard. Ser.

1. de Nat.

dom. Chryf.

Hom. 17. in

Ioannem.

1. Pet. 1.

Apoc. 1.

Bernard. Ser.

1. de Nat.

dom. Chryf.

Hom. 17. in

Ioannem.

1. Pet. 1.

Apoc. 1.

Bernard. Ser.

208 CONSOL. EX S. BAPTISMO. D. N. I. CHRISTI.
discemus, sanguinem Christi etiam post mortem viuere
manere: & lauare homines a peccatis.

Perpetuam esse S. Baptismi virtutem.

CAPVT

XV.

Ex Instituti-
one Chri-
stia, Mogür.

Jerem. 31.

Non præteritorum solummodo peccatorum remis-
sionem præstat Baptismus: verum etiam in-
rum, quæ postea perpetrantur, condonatione vim suam
exercet. Nam & leuiore offensa, sine quibus humana
vita non agitur, veniales sunt: & grauiora delicta sunt
remissibilia, ex vi fœderis Baptismi, quod inuicem Deus
& homo contraxerunt: Domino per Prophetam præ-
mittente, PROPITIABOR INIQUITATI EORVM. Non
enim ad delenda subsequenda peccata prodesse vult
Pœnitentia aut Pietatis opera, nisi Baptismus nos in
Christo renouasset. Cuius renouationis virtus non ex
tantum momento valet, dum confertur: sed per omnes
vitam hominis se extendens, etiam ea mala quæ post-
erius per ignorantiam aut infirmitatem committuntur,
sanat & condonat. Non quod Baptismus toties sit repe-
tendus, quoties peccatur: sed quia semel hoc in Bap-
tismo datum est, ut venia peccatorum per Pœnitentiam
fidelibus impetretur. Itaque in omni remissione peccato-
rum virtus Baptismi operatur: & is qui in Baptismo
propitius est omnibus iniquitatibus nostris, idem per
reliquam vitam sanat omnes infirmitates nostras.

SENTENTIA II. Ephes. 5.

Christus dilexit Ecclesiam: & seipsum tradidit pro
ea, ut illam sanctificaret, mundans eam lauacro
aquæ in verbo vitæ: ut exhiberet ipse sibi glorio-
sam Ecclesiam, non habentem maculam aut ru-
gam, aut aliquid huiusmodi.

CAPVT

XVI.

P A R A .

Quam ardentem Christum dilexeris Ecclesiam, re-
 bus ipsis declaravit, dum seipsum tradidit pro ea
 in mortem: nimirum ut eam sanctificaret, videlicet san-
 guine suo, quo aspergimur in Baptismo: sacro hoc aque
 lauacro abluti in verbo vite, nempe in nomine Patris,
 & Filij, & Spiritus sancti. Ut autem immensam hanc
 dilectionem, ceteraque Iesu Christi beneficia, quibus
 ornatur: maxime vero incomprehensibilem illum erga
 nos, tanquam carnem suam, affectum, altius animis no-
 stris Apostolus imprimeret: exemplum adhibet Na-
 tanae, quod perpetuo circumferimus, nec unquam nobis
 posse potest, nisi omnino mente captis. Ut enim nemo
 carnem suam odio habet utcunque deformem, onerosam,
 & infirmam: sed fouet languidam, & si quid deforme
 est in ea, occulit & tegit: ita & Christus non repudia-
 vit Ecclesiam, tamen si infirmam & deformem, adeoque
 multis sceleribus contaminatam: sed suo Spiritu eam
 purificavit pollutam ac sordidam, curavit languidam.
 Nunc quoque deformitatem omnem nostram dissimu-
 lat, tegit ac purgat: & defectus nostros patienter tole-
 rat & sanat. Quia nemo unquam carnem suam odio
 habuit: sed nutrit & fouet eam. Et membra sumus cor-
 poris eius, de carne eius & de ossibus eius: participavit
 enim nostra carni & sanguini, factus ex muliere, nem-
 pe virgine Maria. Itaque iuxta exemplum natura
 certum est, quia nec Christus nos abiiciet, utpote car-
 nem suam, quam amat. Hinc tam fiducialiter S. Ber-
 nardus, Plane, inquit, nos Deus despicere non potest
 nisi sanguis & caro nostra est. Et alias nos admonens,
 ait: Christum Iesum diligamus, ut verum hominem &
 fratrem nostrum: honoremus ut Dei filium, adoremus
 ut Deum.

Ada. Sab-
 bour in Epist.
 ad Epict.

Matt. 23.

Claudius
 Guili. in ead-
 dem Epist.

Heb. 2.

Gal. 4.

Bernar. Ser-
 m. de Epiph.
 1.

ut Deum. Secure credamus in eum, secure credamus ei nos ipsos: cui nec Potestas deest saluandi nos, cum sit verus Deus & Dei filius: nec bona Voluntas, cum sit tanquam vnus ex nobis, verus homo, & hominis filius.

SENTENTIA III. Esaiæ 61.

Gaudens gaudebo in Domino: & exultabit anima mea in Deo meo. Quia induit me vestimento salutis: & indumento iustitiæ circumdedit me, quasi sponsum decoratum corona, & quasi sponsam ornatam monilibus suis.

CAPVT
XVII.

PARACLESIS.

GRatulatio est Ecclesie, & anime cuiusque fidelis, quod accepta à Christo beneficia exultantis. Quod enim maior letitia causa esse potest, quam hac nos fiducia sustentari posse: quod etsi simus miseri & erumosi, horribiliter etiam peccatis contaminati: etiam si conscientia nos accuset: diabolus autem proposito peccati chirographo terreat: mors etiam ante oculos versetur: tamen denique terrores & paiores nos pariter vehementer concutiant: animo tamen esse possumus firmo & infracto, atque spiritaliter & vero corde gaudere queamus & exultare in Domino Deo nostro? Vnde autem gaudemus hoc, unde exultatio, unde nobis hac fiducia? Nonne maxima salute, tanquam pretiosissimo vestimento: maxima iustitia vere nobili & admirando indumento donauit nos Dominus: quibus freti, in morte etiam audemus exultare. Et vestimentum quidem Salutis Christus confecit, quando è faucibus mortis nos eripuit, ac Salutem nobis ac Vitam restituit: quo quidem vestimento in S. Baptismo induti sumus. Porro indumento Iustitiæ circumdedit nos, cum in eodem Baptismo Iustitiam suam

& M

& Merita omnia, quin & Seipsum totum nobis exhibuit & communicavit. *Quicumque in Christo baptizati estis, ait Apostolus Paulus, Christum induistis.* Gal. 3.
 Inque figura de Vestitu, de quo sic exultat. Ecclesia, est commonefactio plena Consolatione. Vestis homini non è cute nascitur, sicut pluma anibus, & tegumentum villosum equis ac bobus: sed texitur ex vellere ovium. Hanc ergo vestem tantopere nobis necessariam, ut pote sine qua in conspectu Dei consistere nequimus, de suo vellere attulit AGNVS DEI, qui tollit peccata mundi: & in Ioan. 1.
 cruce pendens Sanguine suo infecit, tinxit atque rubricavit. Ea nos tincti sic cocco celesti, pretioso scilicet Sanguine suo, tegit & ornat, ut sordes nostræ non appareant: ut ea contesti & ornati audeamus accedere eternum Patrem: & ille nos intueatur, non quales sumus, (sumus autem miseri & peccatores inquinati) sed ita ut a filio suo sumus induti & ornati. Hec vestis significabatur haud dubie Genesis cap. III. ubi Deus vestit Adamum & Evam tunicis pelliceis: quas non aliunde, quam ab eae vel agno detractas credimus: ut pellis huius animalculi expressa esset imago vestis Iustitiæ Christi: sub qua peccata nostra tecta iacent. Ipse enim verus est Agnus sine macula: cuius Iustitiæ, tanquam byssino splendenti & candido vxor Agni, id est Ecclesia, & fidelis cuiusque hominis anima, ut cooperiatur datum est, ut in Apocalypsi sua S. Ioannes scribit. Byssinum Apoc. 19.
 enim, inquit, iustificationes sunt sanctorum. Porro pulcherrimum hunc Salutis vestitum, et regium planè ornatum Iustitiæ, Christus voce Evangelij, & per Sacramenta nobis offert, impartit & applicat: nos fide vivas, ac piis desideriis accipimus & accommodamus. Quam promptus verò ad largiendum sit Christus, indicat cum ait: Ecce ego sto ad ostium & pulso: si quis
 O 2 audit-

Apoc. 3.

audierit vocem meam, & aperuerit mihi ianuam, intrabo ad illum, & cenabo cum illo, & ipse mecum.

Deinde fit mentio Sponsi ac Sponsae: ut typo hoc veluti pictura in oculos incurrente, in cordis penetrabilia res maximam transmitteremus: nempe diuinum hoc beneficium tum orbi exhibitum, cum Dei vnicus filius humanis formam induit: nostramque naturam incredibili coniunctionis vinculo sibi copulauit. Beneficium hoc tam ingens est, vt nemo quamlibet ingenio pollēs, illud quae non verbis modo explanare, sed ne cogitatione quidem concipere. Sicut Sponsus suscipit Sponsam de fensione: ita Christus suam defendit Ecclesiam, & suscipit patrimonium eius. Ego ero ei, ait Dominus, murus ignis in circuitu. Qui tetigerit vos, tangit pupillam oculi mei.

Zach. 2.

Esa. 42.

Rursum: Noli timere, quia redem te, & vocam te nomine tuo: meus es tu. Cum transieris per aquas, recedam ero, et flumina non operient te. cum ambulaueris in igne, non comburēris, & flamma non ardebit in te. Quia ego Dominus Deus tuus sanctus Israel Saluator tuus. Noli timere, quia ego tecum sum. Et in Euangelio dicitur:

Ioan. 10.

Oues mea vocem meam audiunt, & ego cognosco eas, & sequuntur me, & ego vitam eternam do eis: & non peribunt in aeternum, & non rapiet eas quisquam de manibus meis. Atque ideo vt vxor carnalis tota a marito pendens, in eo quiescit: ita Ecclesia suo se sponso vnice dilecto totam committit, omnem sollicitudinem suam precians in eum: utpote cui cura sit de ea. Etsi autem nemo nostrum sibi arrogare praesumat, vt animam suam

Psal. 54.

1. Pet. 5.

Bernard.

Sert. 13. super Cantica.

quis audeat Sponsam Domini appellare: quoniam nomen de Ecclesia sumus, qua merito hoc nomine, & re nominis gloriatur: non immerito gloria huius participari vsumus. Quod enim plene simul omnes integreque possidemus, hoc singuli sine contradictione participamus.

Idem Serr.
de miraculo
facto in nu-
ptiis Canz
Galil.
1. Pet. 1.

Vnde autem tibi o Anima, unde tibi tam inestimabilis gloria, ut eius Sponsa merearis esse in quem desiderant angeli ipsi prospicere? Vnde tibi hoc, ut ipse sit sponsus tuus, cuius pulchritudinem sol & luna mirantur: ad cuius nutum vniuersa mutantur? Quid retribues Domino, pro omnibus qua retribuit tibi: ut sis socia mensa, socia regni, socia denique thalami: ut introducat te Rex in cubiculum suum? Vide iam quid de Deo tuo sentias: vide quantum de Deo presumas. Vide quibus brachiis vicaria charitatis redamandus et amplectendus sit, qui tantum te ostimauit: imo qui tanti te fecit. De latere enim suo te reformauit: quando propter te obdormiuit in cruce, & ob hoc somnum mortis excepit. Propter te a Deo Patre exiuit, ut adherens ei, vnus cum eo Spiritus efficiaris.

CONSOLATIO EX SALVTIFERA DO-
CTRINA D. N. IESU CHRISTI. DE AUTORITATE DOCTRINÆ
D. N. IESU CHRISTI, TESTIMONIA S. SCRIPTURÆ.

VOX ÆTERNI PATRIS DE FILIO SVO CAPVT
D. N. IESU CHRISTO. XVIII.

Matthæi xvii. Lucæ ix.

Hic est filius meus dilectus, in quo mihi bene com-
placui: IPSVM AUDITE.

Deuteronomij xviii.

Prophetam suscitabo eis de medio fratrum suorum,
similem tui: & ponam verba mea in ore eius, loque-
turque ad eos omnia qua precepero illi.

Esaïæ iv.

Eccc testem populis dedi eum: Ducem ac Præcepto-
rem gentibus.

O 3

Esaïæ